

Pojava Gospodina Nrisimhadeva

u ISKCON-u, Sri Mayapur

Sarajevo, 2008.

**Pojava Gospodina Nrisimhadeva u
ISKCON-u, Sri Mayapur**

Tekst pripremila:
bhn. Tanja Švast

Lektorirala:
Manjari-rupa dd

Kompjutorski obradio:
Nanda Baba dās

Objavio:
Nandiśvara dās

Štamparija:
“Arka Press” d.o.o., Sarajevo

Molitva Gospodinu Nrisimhadevu

*jaya nrisimha sri nrisimha
jaya jaya jaya sri nrisimha
ugram viram maha visnum
jvalantam sarvato mukham
nrisimham bhisanam bhadram
mrityormrityum namamyaham
sri nrisimha jaya nrisimha jaya jaya nrisimha
prahladesa jaya padma mukha padma bhringa*

*Bazirano na razgovoru s Njegovom Milošću
Atmatattva das adhikarijem*

24. marta 1984. godine u 12 i 20, trideset i pet razbojnika naoružanih oružjem i bombama su napali Sri Mayapur Chandrodaya Mandir. Uznemirili su bhakte i prijetili im izrugivajući se. Ali najveći šok je bio kada su razbojnici odlučili da ukradu Božanstva Srila Prabhupada i Srimati Radharani. Bhakte su neustrašivo izazvali napadače. Kako su mogli gledati kako odnose Srila Prabhupada i Srimati Radharani? Ispaljeno je nekoliko hitaca i nekoliko razbojnika je palo, a njihov plan je osujećen. Srila Prabhupada je bio spašen, ali taj prelijepi oblik Srimati Radharani više neće krasiti glavni oltar.

Ovaj incident je zaista uznemirio umove bhakta. Oni koji su bili uključeni u rukovođenje su naročito bili zabrinuti kako da dođu do stalnog rješenja ovog problema. Ovo nije bio prvi put da su se bhakte suočavali sa nasiljem i uznemirenjima u Mayapuru. Bhavananda dasa, koji je bio pomoćnik direktora ISKCON-a Mayapur je predložio da bude instaliran

Gospodin Nrisimhadeva. Kada su razbojnici prijetili bhaktama u Yoga-Pithu, Srila Bhaktivinoda Thakura i njegov sin Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura su odmah instalirali Sri Sri Laksmi-Nrisimhadeva. Poslije više nije bilo uznemirenja. Drugi bhakte nisu toliko žudili da tako blisko slijede njihove stope. *Pujari* mora biti *naisthika-brahmacari* (u celibatu od rođenja), a obožavanje Gospodina Nrisimhadeva mora biti veoma striktno i regulirano. Ko bi mogao biti spreman da Ga obožava?

Uprkos takvom oklijevanju, Bhavananda dasa je bio entuzijastičan da donese Gospodina Nrisimhadeva u Mayapur. Zamolio je Bhaktisiddhanta dasu i mene da nacrtamo neke skice. Jednog je dana sasvim spontano rekao da bi noge Božanstva trebale biti nagnute, spremne da skoči. Trebao bi gledati naokolo ljutito, Njegovi prsti bi trebali biti zavijeni, a vatra bi trebala izlaziti iz Njegove glave. Skicirao sam Božanstvo u tom raspoloženju.

Bhaktama se svidio taj crtež, a Pankajanghri Dasa se složio da ga obožava. Radhapada Dasa, bogati bhakta iz Calcutte je ponudio da bude sponzor vajanja i instaliranja Božanstva. Izgledalo je da će pojavljivanje Gospodina Nrisimhadeva u ISKCON-u u Mayapuru biti jednostavno. Radhapada Dasa je odmah dao 130 000 rupija i bilo je prihvaćeno da Božanstvo bude spremno za instalaciju za tri mjeseca.

Otišao sam za južnu Indiju da organiziram stvari. Krišninom milošću ubrzo sam našao veoma poznatog *sthapati*. *Sthapati* ne vaja samo Božanstva; on je takođe stručnjak u hramskoj arhitekturi i inženjerstvu. Čovjek je bio vrlo ljubazan sve dok nisam spomenuo da je Božanstvo koje želimo Ugra-Nrisimha. Jasno je odbio da napravi takvo Božanstvo. Otišao sam do mnogih vajara za Božanstva, ali odgovor je uvijek bio isti: Ne. Mnogo sam proputovao između Mayapura i južne Indije, šest mjeseci je prošlo, ali se Gospodin Nrisimhadev nije manifestirao u svom obliku Božanstva.

Radhapada dasa je jako želio da vidi Gospodina Nrisimhadeva instaliranog u Mayapuru. Zamolio me je da posjetim prvog *sthapati* kod kojeg sam bio i da ga još jednom zamolim za naš slučaj. Ovaj put vajar je bio malo blaži i ponudio je da mi pročita odlomak iz *Silpa-Sastre* (vedski spis o skulpturi i hramskoj arhitekturi) koji ima veze sa različitim oblicima Božanstava. Pročitao je naglas neke stihove koji opisuju Gospodina Nrisimhadeva. Serija stihova opisuje Njegovu čupavu grivu kao plemenove vatre, Njegov tragajući pogled i Njegova koljena nagnuta sa jednom nogom iskoračenom prema naprijed, spreman da skoči iz stuba. Kada je to pročitao bio sam zapanjen. To je

bilo upravo ono što smo mi željeli. Pokazao sam mu skicu koju sam napravio. Bio je impresioniran i ponudio je da nacрта konture bazirane na opisu iz spisa koji bi mi mogli koristiti kao vodič u vajanju Božanstva. Podsjetio me je da on ipak ne može da Ga iskleše. Trebala mu je sedmica dana da završi skicu i ona je bila veoma impresivna. Vratio sam se u Mayapur i pokazao skicu hramskim autoritetima. Svi su htjeli da taj *sthapati* iskleše Božanstvo. Opet sam otišao nazad u južnu Indiju da ga pokušam ubijediti.

Otišao sam ravno u kuću *sthapatia*. Bio sam vrlo uznemiren. Šta sam mogao raditi nego se moliti Gospodinu Nrisimhadevu da bude milostiv i da se složi s tim da se manifestira u našem hramu u Sri Mayapur Dhamu? Jedva da sam izrekao i dvije rečenice kada je čovjek rekao da će isklesati Božanstvo. Priča kako je došao do te odluke je interesantna.

Sthapati je prišao svome guruu, Sankaracaryi od Kanchi-purama u vezi zahtjeva. Guru je odmah odgovorio: „Nemoj to uraditi. Tvoja porodica će biti uništena.” Ali zatim, nakon trenutka razmišljanja, zapitao je: „Ko je tražio od tebe da isklešeš ovo Božanstvo?” Kada je čuo da su to Hare Krišna ljudi iz Navadvipa, postao je vrlo zabrinut. „Oni žele Ugra-Nrisimhadeva? Takva Božanstva su klesali prije 3 000 godina vrlo uzvišeni *sthapatiji*. Postoji mjesto na putu za Mysore gdje je instaliran vrlo ljut Ugra-Nrisimhadev. Demon Hiranyakasipu je rastrgnut na Njegovom krilu i Njegova crijeva se prosipaju preko cijelog oltara. Standard obožavanja je bio veoma visok. Postojala je procesija slonova i festival svakog dana. Ali vremenom obožavanje je opalo. Danas je to mjesto kao grad duhova. Cijelo selo je napušteno. Niko tu ne može mirno živjeti. Da

li je to ono što oni žele za svoj projekat?”

Sthapati je odgovorio: „Jako insistiraju. Stalno dolaze da razgovaraju sa mnom o tom Božanstvu. Izgleda da imaju problema sa razbojnicima.” Pružajući svom guruu skicu Božanstva, rekao je: „To je Božanstvo koje žele.” Njegov guru je uzeo skicu i pogledao je značajki.

„Ah, to je *ugra* kategorija”, rekao je, „ali Božanstvo se u ovom raspoloženju naziva Sthanu-Nrisimha. On ne postoji na ovoj planeti. Čak i polubogovi na rajskim planetama ne obožavaju oblik kao ovaj. Da, ovo Božanstvo pripada *ugra* kategoriji. *Ugra* znači ljut, vrlo, vrlo ljut. Postoji devet oblika u ovoj kategoriji. Svi su jako ljuti. Ovaj koji oni žele je Sthanu Nrisimha: izlazi iz stuba. Ne. Nemoj klesati ovo Božanstvo. Neće biti povoljno za tebe. S tobom ću o ovom razgovarati kasnije.”

Nekoliko noći kasnije, *stapati* je sanjao jedan san. U snu mu je došao guru i rekao: „Za njih možeš klesati Sthanu-Nrisimhu.” Sljedećeg jutra dobio je pismo iz Kanchipurama. Pismo je bilo od Sankaracarye i dao mu je neke upute u vezi renoviranja hrama. U dnu je bila fusnota. Pisalo je: „Za ISKCON možeš klesati Sthanu-Nrisimhu.”

Sthapati mi je pokazao pismo i rekao, „Imam blagoslove svoga gurua. Isklesaću vam Božanstvo.” Bio sam preplavljen srećom. Platilo sam mu unaprijed i upitao ga koliko mu je vremena potrebno da iskleše Božanstvo. Rekao je da će Božanstvo biti spremno za instalaciju za šest mjeseci. Vratio sam se u Mayapur.

Nakon četiri mirna mjeseca u svetoj Dhama, odlučio sam da odem u južnu Indiju i nabavim parafernaliju od bronzene koja je potrebna za obožavanje Nrisimhadeva i da zatim kupim Božanstvo. Putovanje je bilo dobro organizirano

bez problema sve dok nisam posjetio *sthapatia*. Objasnio sam mu da je sva parafernalija za obožavanje naručena i da sam došao da uzmem Božanstvo. Pogledao me je kao da sam izgubio razum i uzviknuo: „Kakvo Božanstvo? Nisam čak našao ni odgovarajući kamen!” Nisam mogao vjerovati svojim ušima.

„Ali rekao si mi da će biti spreman za šest mjeseci”, uzviknuo sam.

„Održaću svoje obećanje”, rekao je, „šest mjeseci nakon što pronađem kamen, Božanstvo će biti spremno za instalaciju.” Njegov odgovor je bio jasan, ali ja jednostavno nisam mogao shvatiti ili prihvatiti to odgađanje. Kako sam bio frustriran, izazvao sam ga: „Ima puno velikih kamenih ploča u cijeloj južnoj Indiji. U čemu je problem?” Pogledao me je na način kako bi učitelj pogledao sprog đaka i rekao vrlo odrešito: „Ne pravim mljeveni malter, pravim Božanstvo. Spisi nam kažu da se samo kamen koji ima život može koristiti za pravljenje Božanstva Visnua. Kada kamenu ploču udarite na sedam tačaka i svaka načini zvuk spomenut u spisima, onda se takav kamen može koristiti. Ali postoji i drugi test koji bi označio da li je kamen živ. Postoji buba koja jede granit. Ako pojede sa jedne strane kamena do druge i ostavi cijeli vidljiv trag za sobom, onda je prošao i drugi test. Takav kamen je živi kamen i iz njega se izraz može manifestirati. Samo od takvog komada mogu isklesati vašeg Nrisimhadeva. Takav kamen govori poeziju. Sve odlike Božanstva izvajane iz takvog kamena biće u potpunosti izražajne i prekrasne. Molim vas budite strpljivi. Iskreno sam tragao za vašim komadom kamena visokim šest stopa.”

(1 stopa – engl. foot = 0,3048 m - prim.prev.)

Bio sam preneražen i malo zabrinut. Bhakte u Mayapuru očekuju skori dolazak Božanstva. Kako ću im objasniti potragu za "živim kamenom"? Možda odluče da napravimo Nrisimhadeva od mramora. Odlučio sam pokušati da olakšam temu razgovarajući sa *sthapati* o *murtiju* Prahlada Maharaja. „Molim vas oprostite mi, ali zaboravio sam vam prošli put reći da takođe želimo i *murti* Prahlada. Mi želimo da obožavamo Prahlada-Nrisimhadeva. Šta mislite?”

„Mislom da to neće biti moguće”, *sthapati* je odgovorio činjenično. Gledao sam ga u nevjerici i nisam bio siguran šta da kažem. Nasmijao se i nastavio: „Vi želite da sve bude urađeno upravo prema spisima. Vaš Nrisimhadev će biti visok četiri stope. Govoreći u poređenju sa tim, Prahlada Maharaja će biti veličine amebe.”

„Ali mi želimo da Prahlada Maharaja bude visok jednu stopu”, prekinuo sam ga.

„U redu”, *sthapati* je odgovorio, „onda to znači da će vaš Nrisimhadev biti visok oko 120 stopa.” Počeli smo raspravljati o obliku Prahlada Maharaja. Napokon, *sthapati* je uzdahnuo u rezignaciji i složio se da napravi Prahlada Maharaja visokog jednu stopu. Barem sam sada mogao da izvjestim nešto pozitivno kada se vratim u Mayapur.

Nakon dva mjeseca vratio sam se u južnu Indiju. Nije bilo nikakvog napretka. Krstario sam tamo i nazad iz Mayapura do južne Indije svakih trideset ili četrdeset dana. Najzad je nađen naš kamen i *sthapati* je postao transformiran čovjek. Skoro cijelu sedmicu jedva je provodio vrijeme kod kuće. Sat za satom, dan za danom, sjedio je samo zureći u komad kamena. Imao je kedu u ruci ali ništa nije crtao. Odbijao je da dopusti svojim radnicima da išta urade

osim da otklone višak kamena kako bi napravili taj komad kamena četvrtastim. Sljedeći put kada sam ga posjetio, na njemu je napravio skicu. To je bilo sve. Bio sam zabrinut. Rukovodioci u Mayapuru su postajali nestrpljivi.

„Da li si siguran da će to Božanstvo biti gotovo za šest mjeseci?“, pitao sam u očajanju.

„Ne brini. Posao će biti urađen“, odgovorio je.

Vratio sam se u Mayapur, samo da bih ponovo bio poslat u južnu Indiju da provjerim neke detalje oko Božanstva. Vidio sam da *sthapati* sam kleše oblik sa velikom pažnjom i predanošću. Na tom stupnju kamen je nestao i pojavio se oblik. *Sthapati* je baš počinjao sa povezima za ruku. Dvije sedmice mu je trebalo da ih iskleše. Sve odlike su bile tako rafinirane i delikatne. Bio sam impresioniran i veoma sretan.

Sthapatiju je trebalo malo više od dvanaest mjeseci da završi Božanstvo. Kada je završio posao nije me odmah obavijestio nego je odlučio da posjeti neke prijatelje na nekoliko dana. Bilo je vrijeme monsuna i bilo je malo posjetilaca, te je osjećao da je sigurno da zaključa Gospodina Nrisimhadeva u svom hangaru pokrivenom sijenom. Dva dana kasnije njegovi susjedi su dotrčali da ga obavijeste kako je krov njegovog hangara u plamenu. Padala je velika kiša i sve je bilo mokro, ali krov od kokosovog drveta se zapalio. Otrčao je na lice mjesta i našao Nrisimhadeva nedirnutog, ali je krov izgorio u pepeo. Odmah mi je telefonirao: „Molim vas dođite i odnesite vaše Božanstvo. On sve pali. Dao je na znanje da On želi da ide ODMAH!“

Entuzijastično sam otputovao u južnu Indiju, iznajmio kamion i do pola ga napunio pijeskom. Stigao sam u *sthapatijev* studio misleći da će taj zadnji korak biti relativno

jednostavan. Glupavo sam zaboravio da je Gospodin Nrisimhadev vrlo teška ličnost: Težak je jednu tonu! Nakon dva ili tri sata uspješli smo sigurno podići Božanstvo iz hangara na kamion. Da bismo bezbjedno putovali preko granice također nam je trebala policijska dozvola, zajedno sa potpisanim papirima iz poreznog Centralnog odjeljenja, arheološkog direktora i direkcije Art Emporiuma u pokrajini Tamil Nadu.

Svi službenici su tražili da vide Božanstvo prije nego što potpišu papire. Čim su imali *darshan* sa Gospodinom Nrisimhadevom svi su odmah postali vrlo efikasni i predusretljivi. Imali smo sve neophodne papire u ruci u roku od dvadeset i četiri sata-čudo u kaljuži birokratije koja se nalazi u uredima vlade Indije. Put nazad u Mayapur također je bio nevjerovatno miran i bez poteškoća. Naš zaštitnik je svakako prisutan sa nama.

Obično *sthapati* dođe na dan ceremonije instalacije u sobu za Božanstva i izrezbari oči Božanstva. To se naziva *netra-nimilanam* (otvaranje očiju). To je bio izuzetan slučaj da je *sthapati* našem Nrisimhadevu već izrezbario Njegove oči. Ne samo da je izrezbario oči; takođe je uradio *prana-pratistha* (instaliranje žive sile), malu *puju* i *arati*. Siguran sam da je to razlog što su svi papiri bili pripremljeni tako revnosno, a prenošenje Svevišnjeg Gospodina

tako lako. On je već bio prisutan. A ko bi se usudio reći ne Gospodinu Nrisimhadevu?

Instalacija Gospodina Nrisimhadeva je bila vrlo jednostavna i trajala je tri dana: od 28. do 30. jula 1986. Sjećam se da sam se osjećao zabrinut da je instalacija možda previše jednostavna. Ozbiljno upozorenje Sankaracarye od Kanchipurama me je duboko impresioniralo. Ali moj um je ubrzo bio smiren glasnim, dinamičnim *kirtanom*. *Sankirtana-yajna*, jedino pravo obilje Kali yuge je dominiralo scenom. Osjećao sam se oživljenim i zadovoljnim. Gospodin Nrisimhadev, zaštitnik *sankirtana* misije je napokon odlučio da se manifestira u Sri Mayapur Chandrodaya Mandiru.

Gospodin Īri simhadev odmah uzvraća od Pankajanghri Dasa

Činjenica da ljudi jednostavno vole slušati priče je razlog zašto su neki od vedskih zakona postepeno prenošeni u obliku priča, kao što su epska istorija Mahabharata i Ramayana i Purane. Kada se takve priče tiču zabava Gospodina i Njegovih bhakta zovu se lile. Kao pujari Gospodina Nrisimhadeva u Mayapuru, zamoljen sam da ispričam neke priče u vezi sa Njim, ali za razliku od šastra, ove "lile" nemaju autoritet osim kao svjedočenja bhakta koji su mi ih ispričali. U mnogim slučajevima nema drugih svjedoka. Iako sam općenito prilično skeptičan kada trebam prihvatiti mistična iskustva drugih ljudi kao istinu, nedavno je počelo da se dešava previše stvari, tako da sam sjeo i zabilježio ih.

Na primjer, za vrijeme posljednjeg Gaura-purnima festivala, pozvao sam mataji iz gomile i zamolio je da podijeli damama Gospodinovu caranamritu, što je ona i učinila. Kasnije kada je vratila zdjelu od caranamrite, dala

je opasku da je Gospodin Nrisimhadev bio veoma milostiv što je tako brzo uzvratio.

„Jutros sam se molila da budem u stanju da Mu ponudim neku direktnu službu, a sada ste mi dali ovu službu.”

„Da”, rekao sam „želje se brzo ispunjavaju u dhama. Samo pogledaj, istog dana kada zaželiš, dešava se.”

„Ne, ne istog dana-istog trenutka!” ona je odgovorila. „Baš kada sam izrazila svoju želju da Ga služim, ti si me pozvao.”

„Vau! To je nevjerovatno!” primjetio sam. „Da li si čula kako je izliječen problem sa očima kod jedne mataji u isto vrijeme kada su originalne oči Gospodina Nrisimhadeva ponovno stavljene nazad, kada Mu je jedan donator kupio nove oči?”

„O da”, rekla mi je. „U stvari, bila sam u istoj zgradi kada joj se Gospodin Nrisimhadev obratio”, dodala je. „Znaš, bilo je toliko energije naokolo te noći tako da niko nije mogao zaspati.”

Samo nekoliko dana kasnije, drugi bhakta je otkrio kako mu je Gospodin Nrisimhadev pomogao: „Jako sam patio. Čak nisam mogao ni stajati bez da se pridržavam uz stub ispred oltara Gospodina Nrisimhadeva. Molio sam se: „Molim te pomози mi, odnesi ovo stanje patnje tako da Te u potpunosti mogu služiti!” Zatim sam

osjetio da se sva moja bol pokreće prema gore i izlazi iz mog tijela. Samo je otišla.”

Dok sam ovo slušao, primjetio sam drugu bhaktinu koja je došla radi darsana sa Gospodinom. Ranije ujutro, ova mataji me je upitala za savjet šta da uradi, jer dvije sedmice ima problem koji kontaminira njeno tijelo, koji joj neće dopustiti da nacрта neka Božanstva u Assamu iako je već dobila da to uradi i ima avionsku kartu da ide.

„Mataji”, uzviknuo sam dok sam išao prema njoj, „Gospodin Nrisimhadev daje instant blagoslove. Zašto Ga ne zamoliš da ti otkloni problem?”

Tog istog jutra, kada me je vidjela, rekla je: „Hvala puno na savjetu! Znaš, kada sam juče stigla kući iz hrama, moj problem je sasvim nestao.”

Nekoliko dana kasnije, druga mataji je došla do sobe za pujarije i rekla nam o svom snu, gdje je Gospodin Nrisimhadev hodao i razgovarao sa njom baš kao otac. Kada Ga je upitala kako Ga može služiti, rekao joj je da Mu ponudi mango.

Skoro sedmicu kasnije kada je donijela mango za ponudu, Jananivasa je pričao nekim drugim pujarijima kako je ona sretna da joj je Gospodin Nrisimhadev došao u san, razgovarao sa njom i držao njenu ruku i dao joj lična uput-

stva. Mataji je tada uzviknula: „Zapravo bilo je više u snu nego što sam vam prethodno ispričala.

Gospodin Nrisimhadev mi je također rekao: „Moj pujari mi je veoma drag i poveću ga nazad sa sobom.“

„O ne radi to, molim Te“, uplašeno sam uzviknula, „želim da on ostane ovdje.“ „Ne, Ja mislim da ću ga povesti nazad.“ Nakon što sam Ga molila duže vrijeme, Gospodin je čvrsto izjavio: „U redu, onda ću povesti jednog od lidera.“

I sada kao što znate samo prije nekoliko dana Njegova Svetost Gour Govinda Swami, koji je bio GBC, sannyasi i Guru iznenada je napustio tijelo, imao je srčani udar. Nisam to ranije spominjala jer nisam htjela nikoga uznemiriti, ali sada kada se obistinilo osjećam da je u redu da vam to ispričam.

Kada sam ispričao ovu priču svom prijatelju Visvambhari u Carolini, rekao je: „To je nevjerovatno! Moja žena je također sanjala o Gospodinu Nrisimhadevu i mangu. Vidiš, juče, kada je šetala van kampusa u Mayapuru, vidjela je teglu sa ušćećenim mangoom u prodavnici i zaželjela da je kupi za Gospodina Nrisimhadeva. Ali sumnjajući u čistoću te sadržine, odustala je. Međutim, sinoć joj se Gospodin Nrisimhadev pojavio u snu i upitao: „Gdje je Moj ušćećeni mango?“

Kada je Gospodin Nrisimhadev prvi put došao u Mayapur, svi pujariji su bili neradi da obožavaju Njegov strašni oblik. Bhava-siddhi Dasa se naročito bojao i bio je jako nervozan dok Ga obožava. Jedne noći, nakon što je stavio Gospodina da spava, dok je napuštao oltar čuo je takav strašan zvuk da mu se kosa digla na glavi. Gledajući nazad u strahu, vidio je da je sve na svom mjestu. Brzo je

otišao, zaključao vrata i odao poštovanje moleći za oprostaj za uvredu koju je možda bez znanja napravio. Na kraju te noći probudilo ga je tresenje kreveta. Bhava siddhi je spavao na gornjem krevetu. Pomislio je da to mora biti pujari ispod njega dok ustaje na mangala-arati.

Međutim, kada je otvorio oči, vidio je Gospodina Nrisimhadeva kako sjedi na krevetu. Taj sretni pujari postao je tako preplašen, skoro panično. Kako je pokušavao da se podigne, Gospodin Nrisimhadev je stavio obje ruke, koje su bile teške kao cijeli univerzum, na njegova ramena.

„Budi miran, smiri se”, Gospodin ga je tješio. „Upravo sam došao da ti kažem da kada Me obožavaš u hramu, nema potrebe da Me se plašiš. Molim te, odbaci taj strah.”

Gospodin je zatim nestao, ali Bhava-siddhi je počeo da trči tamo-amo po verandi Long-buildinga gdje je spavao.

„Šta se desilo?” upitali su neki zabrinuti bhakte. Dobili su samo nerazumljive odgovore. Pomislili su da je poludio ili da ga progoni duh. Napokon, Bhava-siddhi je otrčao u hram i pružio se ispred vrata gdje se obožava Gospodin Nrisimhadev i ponudio je molitve iz dubine srca. Nakon nekog vremena, umirio se i krenuo prema svojoj sobi. „Pitam se zašto svi zure u mene?” pomislio je. Kada je pogledao dolje odgovor je bio jasan: otišao je u hram u svom donjem rublju.

Na prošlogodišnjem Gaura-purnima festivalu sam vidio Bhava-siddhia koji sada živi u Americi i upitao ga o tom događaju.

„Da”, rekao je, „Još uvijek imam ta dva ožiljka od Gospodina Nrisimhadeva na ramenima. Sada su skoro nestali, ali još uvijek se vide.”

On nije jedini koji je tvrdio da je vidio Gospodina Nri-

simhadeva. Jednom je bhakta iz obližnjeg Gaudiya Matha hrama došao da obožava Gospodina Nrisimhadeva i rekao našem glavnom pujariju, Jananivasi, da je na Nrisimha Caturdasi (dan pojave Nrisimhadeva) ostao cijelu noć mantrajući. Onda se, na kraju noći, Gospodin Nrisimhadev manifestirao u njegovoj sobi.

„To je bio oblik Nrisimhadeva iz vašeg hrama, nosio je crvenu odjeću i pojavio se smijući se. Moj Guru Maharaja mi je rekao da sam veoma sretan i rekao mi je da trebam doći ovdje i obožavati Gospodina Nrisimhadeva.”

Drugi put, izbezumljeni roditelji odbjeglog dječaka, nakon što su tragali po cijeloj zemlji, napokon su saznali da je njihov sin u Mayapur centru. Odmah su došli i cijeli dan su ga tražili, raspitujući se na recepciji i kod raznih bhakta, ali nisu imali sreće da ga pronađu.

Na kraju dana, za vrijeme sandhya-aratija Gospodina Nrisimhadeva, majka se molila sa sklopljenim rukama:

„Moj dragi Gospodine, zadnji put kad sam došla ovdje sretno sam učestvovala u pjevanju i plesanju, ali sada je moje srce slomljeno zbog mog izgubljenog sina i nemam više zadovoljstva u svom životu. Moj Gospodine, samo kada bi mi se moj sin vratio i ja bih također digla svoje ruke i zapjevala ‘Haribol, Hare Krišna!’”

Kako su te riječi otišle sa njenih usta, osoba je prošla i stala ispred nje i Gospodina Nrisimhadeva: to je bio njen sin. Oba roditelja su sada prihvatili Vaisnava inicijaciju, započeli su nama-hatta centar i entuzijastično propovijedaju slavu Gospodina.

Ima i drugih priča-neke malo oklijevam ispričati, a druge ne mogu, jer su mi ispričane u povjerenju. Bhakte koje su mi ih ispričali imaju jaču vjeru i ubjeđenje, a svakako se

i moja vjera učvrstila slušajući ih. Ako i drugi dobiju istu korist čitajući ih-čak iako nisu šastre-biće vrlo korisno. Pomažu nam da napredujemo u svjesnosti Krišne.

Pankajanhgri Dasa se priključio ISKCON-u u Engleskoj 1973. i godinu dana kasnije je došao u Mayapur gdje je živio njegov brat blizanac, Jananivasa. Od tada, tamo redovno obožavaju Božanstva. Nakon instaliranja Gospodina Nrisimhadeva u Mayapuru, 1986. Pankajanhgri je započeo obožavanje Gospodina u obliku pola čovjeka-pola lava. Iskrenost i čistoća ove dvojice pujarija je primjer za cjelokupnu vaišnavsku zajednicu.

– Mayapur Journal

Sri Nrisimhadev-Gospodin u svom najstrašnijem obliku

Pankajanhri Dasa

Om namo bhagavate sri maha-Nrisimhaya damstra-karala-vadanaya ghora-rupaya vajra-nakhaya jvala-maline mama vighnan paca paca mama bhayan bhindi bhindi mama satrun vidravaya mama sarva ristan prabhanjaya prabhanjaya chata chata, hana hana, chindi chindi mama sarvabhistan puraya puraya mam raksa raksa hum phat svaha

„O Nrisimhadeva, čiji oblik je strašan sa oštrim i dugim zubima; koji Si strašan za vidjeti sa jakim, velikim noktima; i koji Si ovjenčan plamenom-uništi, uništi moje prepreke i odbaci, odbaci moj strah. Rastjeraj, rastjeraj moje neprijatelje, uništi, uništi moju karmu. Bljesni, bljesni! Ubij, ubij! Odsjeci, odsjeci! Uvijek ispuni, ispuni moju želju (da te služim) i zaštiti, zaštiti me i sve oko mene.“

Iznenadujuća, zar ne ova maha-mantra Gospodina Nrisimhadeva? Za one koji su imali darsan sa ovim Božanstvom ovdje u Mayapuru - naročito za vrijeme mangalaratija, kada se u tami praskozorja Njegova vrata otvore kako bi otkrila Njegov impresivan oblik, osvijetljen sa 200 uljanih lampica, koje čine da Njegove oči i zubi blješte na Njegovom lavljem licu sa otvorenim ustima - oni znaju da ovaj opis nije pretjerivanje. Dok unutar oltara pujari kruži

sa velikim lampama kamfora i pročišćenog maslaca koje gore, vani se mnogi bhakte guraju kako bi barem malo ugledali svoga Gospodina, jer znaju da će se ovaj povoljni arati završiti za samo tri do četiri minute.

Upravo je nešto prije 5 ujutro. Arati je završen i teška drvena vrata oltara Gospodina Nrisimhadeva se zatvaraju.

Ulazim u sobu za Božanstva nakon što sam odao poštovanje i uputio molitve za blagoslove Srila Prabhupada i okupljenih bhakta. Dok stojim sa sklopljenim rukama ispred Gospodina, recitujem sljedeću molitvu: „O Kesava, O Gospodine Univerzuma! O Gospodine Hari koji si uzeo oblik polu čovjeka, polu lava. Sva slava Tebi! Baš kao što osoba može lako zgnječiti osu između prstiju, isto tako je tijelo demona Hiranyakasipua slično osinjem bilo prepolovljeno prekrasnim zašiljenim noktima na Tvojim divnim lotosovim rukama.“

Nakon čišćenja poda i sjedenja na hasuri od kuša trave, puja počinje.

Prva stvar je da pročistim stvari koje će se koristiti, kao i tijelo i um. Zatim meditiram na moj duhovni identitet koji je drugačiji od tijela, shvatajući da sam vječni sluga sluge Gospodina. Sljedeće je obožavanje mog duhovnog učitelja, Srila Prabhupada, sa sandalovom pastom, cvijećem, incensima, ghee lampom i hranom. Zatim molim za njegovu dozvolu da pomažem u obožavanju Gospodina Nrisimhadeva. Ponavljajući istu proceduru za Gospodina Caitanyu Mahaprabhua i Sri Prahlada Maharaja, počinjem nuditi 16 predmeta obožavanja kroz mantre - kroz vodu - Gospodinu Nrisimhadevu.

Svojom glavom dodirujem lotosova stopala božanstva Sri Prahlada Maharaja, moleći se za njegove blagoslove.

„Samo da bi smanjio uznemirenje koje ti je donio tvoj demonski otac Hiranyakasipu, Svevišnji Gospodin se pojavio u Svom prekrasnom obliku Gospodina Nrisimhadeva. O Sri Prahlada Maharaja, ti si jedan od dvanaestorice mahajana ili velikih autoriteta predanog služenja. Ljubazno me blagoslovi da shvatim duhovne istine.“

Na oltaru Gospodina Nrisimhadeva ima 60 salagram-sila. Uklanjam Ih kako bih ponudio abhisek. Velika sila u centru koja nosi krunu je Nrisimha salagram.

Iako je upustvo spisa da bi osoba trebala dotaknuti glavom stopala Božanstva, to nije uvijek moguće ili praktično. Stoga, donesemo satari, cipele Božanstva, stavljene na nešto što liči na šljem i stavljamo iznad glava bhakta. Jedan od blagoslova biti pujari je taj što može staviti svoju glavu direktno na Gospodinova lotosova stopala. Primajući blagoslov i moleći se za oprost zbog bilo kakve neugodnosti koju Mu mogu nanjeti, svlačim Gospodina i trljam Njegovo tijelo mekanim, vlažnim peškirom. Njegovo tijelo počinje da sija kada ga masiram rashlađujućim uljima kao što je sandalovina ili khus. Njegov oblik je sjajan, vitak i savršeno oblikovan. Izgleda moćno, ali i dražesno. Gospodinova koljena su nagnuta, spremna na skok, a oko Njegovih bedara je ugraviran pojas, ima lice sa velikim obrazima, otvorena usta i isplažen jezik. Njegov pupak je dubok i Njegova prsa su široka. Transcendentalno tijelo Gospodina Nrisimhadeva je glatko, mekano na dodir i vrlo privlačno za oko. Ukrašen je narukvicama i drugim ukrasima. Gospodin ima osam ruku, u šest ruku nosi mač, lotosov cvijet, disk, školjku, topuz i štit, i kako bi održao obećanje Brahmne, Njegove dvije prednje ruke nemaju oružja.

Gospodin ne može podnijeti bilo kakvu netolerantnost

protiv Njegovih bhakta. Kaže se da je lice pokazatelj uma. Ako je to istina, onda možemo vidjeti kako je Gospodin Nrisimhadev morao biti ljut kada je iskočio iz stuba da napadne najvećeg od svih demona, Hiranyakasipua, koji je pokušao da ubije Njegovog čistog bhaktu, Prahlada. „Njegove ljutite oči sličile su rastopljenom zlatu i Njegova sjajna griva proširila je dimenzije Njegovog zastrašujućeg lica. Njegovi smrtonosni zubi i Njegov jezik, oštar poput britve, pokretao se kao mač. Njegove uši su bile uzdignute i nisu se micale, a Njegove nozdrve i razjapljena usta izgledale su kao pećine planine. Njegova čeljust se zastrašujuće razdvojila i cijelo Njegovo tijelo je dodirnulo nebo.“ Kada je odlučeno da se donese Božanstvo Gospodina Nrisimhadeva u Mayapur radi zaštite bhakta i hrama, trojica glavnih pujarija su pozvana od strane rukovodioca da razgovaraju o važnosti ustanovljenja ovog Božanstva. Međutim, kada je došlo do tačke ko će izvoditi dnevnu puju, niko nije bio spreman da prihvati. „Nakon tako dugog perioda čekanja, Božanstvo je napokon spremno, a niko ne želi da Ga obožava!“ Njihova zabrinutost je bila očigledna. A onda sam ja izabran... „Zašto ti ne želiš da Ga obožavaš?“ pitali su me. „Previše se bojim“, odgovorio sam. „Oh, ti vjerovatno ne slijediš četiri regulativna principa...“ „Naravno, ali...“

Na sreću, naše strahove je odgnao Atma-tattva Prabhu koji je nabavio Božanstvo iz južne Indije. Rekao nam je da je u početku sam sthapati odbio da napravi takvo Božanstvo, rekavši da niko ne obožava sthanu oblik Nrisimhadeva (bijesni oblik Gospodina kada je iskočio iz stuba da ubije Hiranyakasipua). Generalno, osoba odlazi pred Gospodina da moli za neku dorobit, ali tražiti nešto od Njega

kad se trese od ljutnje – trebalo bi samo ne biti dovoljno pametan za takvo nešto. Svakako je bolje otići do nekog mirnijeg Njegovog oblika, na primjer, nakon što je ubio Hiranyakasipua. Kasnije, kada je sthapati shvatio da je Božanstvo namijenjeno za Mayapur Dhamu pristao je da ga uradi, jer svako Božanstvo koje se donese u dhamu preuzima raspoloženje predsjedavajućeg Božanstva dhame. U ovom slučaju je to audarya (milosrđe), raspoloženje Gospodina Caitanye Mahaprabhua. Sri Gaura-Hari!

„Iako vrlo ljuta, lavica je vrlo nježna sa svojim mladuncima. Slično, iako vrlo ljut prema abhaktama kao što je Hiranyakasipu, Gospodin Nrisimhadeva je vrlo, vrlo nježan i ljubazan prema Njegovim bhaktama kao što je Prahlada Maharaja.”

Dok oblačim Gospodina i prisjećam se Njegove milosti, razmišljam kako neki ljudi pogrešno shvataju našu svrhu obožavanja Gospodina Nrisimhadeva. Ponekad bhakte kažu da je obožavanje Nrisimhadeva Vaikuntha-bhava i ne može odvesti osobu u Goloka Vrindavan, Gospodinovo vrhovno i najintimnije prebivalište. Ali Gospodin Nrisimhadev je naročito privržen prema bhaktama Radhe i Krišne. On je sam Krišna, pojavljujući se naročito u ovom obliku kako bi odgovorio na našu želju da otkloni sve prepreke u našoj devocijskoj službi. Ako neko uvijek može da dignu ruke i zove sa velikom ljubavlju imena Nitai-Gaure i Radha-Madhava, to je divno. Ali ako ima nešto u vašem srcu što vas sprečava od tog spontanog zova, zašto ne otići sa svom poniznošću pred Gospodina Nrisimhadeva i moliti se da On Svojim ostrim nožima probode one lopovske želje u vašem srcu i baci ih daleko... To je njegova glavna funkcija. Srila Bhaktivinoda Thakura piše: „Stoga ću se moliti pred

stopalima Gospodina Nrisimhadeva da mogu obožavati Sri Sri Radhu i Krišnu u Navadvip Dhama, slobodan od svih prepreka.“ Njegova molitva se nastavlja: „U tom trenutku, milošću Gospodina Nrisimhadeva, pokazaću simptome ekstatične ljubavi prema Radhi i Krišni i valjaću se po zemlji pored vrata hrama Gospodina Nrisimhadeva.“

Zar nije Gospodin Caitanya otkrio Svoju božanstvenost Srivas Thakuru dok je Srivasa obožavao njegovo Božanstvo Nrisimhadeva govoreći: „Srivasa, zar ne znaš da sam ja ista osoba koju obožavaš iza tih zatvorenih vrata?“ A šta je sa Advaitom Acaryom, čije su ponude tulasija i vode Gange, uz Njegove glasne pozive, prouzrokovale da Gospodin siđe - kaže se da je On obožavao Nrisimha-Salagrama!“

Sada počinjem stavljati ukrase na Gospodinovo tijelo. Podešavam ogrlice Sri Nrisimhadeva tako da vise simetrično; vezujem sjajne narukvice na Njegov zglob i stavljam prekrasno prstenje na Njegove lotosove prste. „Tako sam ti blizu, o Gospodine, a tako daleko. Kada ću postati bhakta? „Prahlada, tvoj omiljeni bhakta, spominje da se ne plaši Tvojih bijesnih usta i jezika; Tvojih očiju sjajnih poput sunca i tvojih namrštenih obrva. On se ne boji Tvojih oštrih, stisnutih zuba, Tvog garlanda od crijeva i Tvoje grive uprljane krvlju; niti Tvojeg bučnog rikanja ko-

je tjera slonove; Niti su Tvoji nokti namijenjeni da ubijaju neprijatelje. Međutim, on kaže: „Vrlo sam uplašen zbog svog života u ovom materijalnom svijetu. Kada će doći taj trenutak kada ćeš me pozvati u utočište Tvojih lotosovih stopala?“ Znam, Sri Prahlada je izrekao ovu zadnju poentu samo radi naše koristi pošto je on uvijek bio predan Tebi.

Jednom sam se također osjećao predanim Tebi - barem nekoliko minuta. To je bilo tokom velike poplave 1987. Dok sam Ti nudio piju, stojeći duboko do pojasa u vodi, velika, zastrašujuća zmija je uplivala u hram, prošla je iza Tebe i stala oko pet stopa ispred mene vidjevši da joj je izlaz zatvoren. Nakon što me je proučila nekoliko dugih trenutaka, zagnjurila je van pogleda u muljevitcu rijeku Gangu. Osjećajući se u opasnosti, primjetio sam kako su se dlake na mojim rukama nakostriješile, bez oružja da se branim niti mogućnosti da pobjegnem. Osjećao sam se jako nesigurnim. U takvom bespomoćnom stanju, okrenuo sam se prema Tebi, o Gospodine, i znao sam da je moja sudbina potpuno u Tvojim rukama. „Ti si Nadduša u svačijem srcu. Ako želiš da me zmija ugrize, ugrišće me-ako ne, neće. Pusti me da nastavim sa svojom službom; rezultat ovisi o Tebi.“ Zatim sam ponovo postao miran, osjećajući sigurnost Tvoga utočišta.

Završio sam svoju jutarnju piju, ali nisam mogao prestati misliti o tom događaju. Podsjetio me je na opis koji je dao Gospodin Kapila o bebama u utrobi. U svom bespomoćnom i bolnom stanju, imaju darshan sa Paramatmom, Gospodinom u srcu. Ako su pobožne, mole se da će Ga, ako ih oslobodi njihovog stanja patnje, obožavati nakon izlaska iz materice. Ali čim su vani i u dobrom stanju, sve zaborave. Ipak, imam veliku nadu da ću Te jednog dana moći lijepo

služiti za Tvoje zadovoljstvo. Uzgred, dok god je hramska prostorija bila ispunjena vodom od poplave, zmija je dolazila svaki dan, obišla Božanstvo jednom, a zatim izašla. Ko zna ko je zapravo bila ta zmija?

Pokrivajući Njegovo tijelo svježim garlandima cvijeća i tulasija, nudeći sandalovu pastu, pomješanu sa mirisnim cvijećem i tulasi listovima Njegovim lotosovim stopalima (što simbolizira žrtvovanje svega Gospodinu), jutarnja puja je sada gotova. Čuvši da su se bhakte vani okupile, žurim - vrijeme je za darsan. Pušem u školjku tri puta i otvaram vrata da otkrijem blistavog Gospodina. Jaya Sri Prahlada-Nrisimhadeva! Bhakte odaju poštovanje, sretni da ponovo vide njihovog Ugra-Nrisimhu. U njihovim srcima znaju da On nije toliko ugra kao što izgleda.

- iz članka objavljenog u Mayapur Journal-u, ljeto 1994.

„Želim svoje oči nazad!“

Atmarati Dasi

Toplog decembarskog jutra prošle godine, oko 11 sati, nakon što sam se susrela sa veličanstvenim Gospodinom i molila se Njegovom najdražem bhakti Prahladu, našla sam se uključena u jednoj od Njegovih hramskih lila, zaprepaštena.

Nakon što sam odala poštovanje očaravajućem Prahladu, koji stoji do njegovog voljenog Gospodina sa sklopljenim rukama i malim tijelom ukrašenim svježim cvijećem i prekrasnim ukrasima, molila sam se: „Moj dragi Prahlada, ti si stručnjak u primanju svih vrsta blagoslova od Gospodina Nrisimhadeva. Čak si primio blagoslove oprosta za svog demonskog oca, Hiranyakasipua. Molim te, zamoli Gospodina da blagoslovi ovu jadnu dušu tako što će uništiti sve što stoji na putu njene devocijske službe. Pokaži mi put pravoj sreći.“

Zatim sam, stojeći i meditirajući na Gospodinovu ljepotu i milost, čula slatki, duboki glas: „Želim svoje oči nazad!“ Prvo sam to ingorirala i zadržala um u molitvi. Ali glas je progovorio i drugi put: „Želim svoje oči nazad!“ Nastojeći da se ponovo ne obazirem ova jasna poruka je potakla gorući i skoro bolan osjećaj u mom srcu. Zanimila sam. Šta treba da uradim? Zatim je glas nastavio: „Idi pujariju.“ Uredu, mislila sam, nemam šta izgubiti; ako pujari misli da sam luda, najviše što mogu izgubiti je komadić svog lažnog ega.

Moleći se Gospodinu da mi da snage da izvršim Njegovo naređenje, odala sam poštovanje i skoro bez daha krenula ka sobi za pujarije. Tamo sam našla Jananivas Prabhua koji je čitao Srimad Bhagavatam. Atmosfera u sobi je bila izuzetno spokojna i van ovoga svijeta. Stajala sam tamo nekoliko minuta i čekala da me primijeti. Zatim, nakon što sam mu rekla šta se dogodilo, rekao mi je da odem vidjeti njegovog brata blizanca, Pankajanhri Prabhua, pravog pujarija Gospodina Nrisimhadeva.

Nekako sam osjetila da ne moram da učinim više u ovom trenutku.

Sljedećeg dana, čim sam ponovo prišla veličanstvenom obliku Gospodina Nrisimhadeva, moj um je zabrujao sumnjom. „Šta ako je taj glas bio samo moj um, koji traži da se izliječe moje oči, koje su bile u slabom stanju i bolne prošlih šest mjeseci?“ Misleći tako, molila sam se za odgovor. Glas mi se ponovo obratio, ovog puta sa ozbiljnijim i čvršćim tonom: „Dobićeš svoje oči nazad kada Ja dobijem svoje!“ Njegov oblik uvijek emanira blago svjetlo i moje srce se osjećalo mirnim i toplim. Osjećala sam se preplavljenom neobičnim pouzdanjem kao da mi glava dodiruje nebo.

Sljedećeg jutra, u 2:20, probudila sam se potpuno osvježena i budna. Bilo je neobično rano za mene, jer obično ustajem oko šest sati. Blagi glas me je natjerao da se dignem, okupam i prisustvujem mangala-aratiju - što sam i učinila.

Nakon što je ceremonija završena, isti glas me je natjerao da slijedim Pankajanhri Prabhua od oltara Gospodina Nrisimhadeva u sobu za pujarije. Bila sam vrlo zbunjena i imala sam suze u očima. Također sam osjetila neku vrstu

nevoljkosti u svom srcu da mu otkrijem svoj um.

Dok je pripremao stvari za Gospodinov abhisek, počela sam da govorim s njim. Pankajanghri Prabhu je pažljivo saslušao moju priču. Zatim se, bez da je išta rekao, nasmijao i dao mi maha slatkiše sa tacne Gospodina Nrisimhadeva.

Sljedećeg jutra, kada se moja kćerka vratila iz hrama, vikala je: “Mama, promijenili su oči Gospodinu Nrisimhadevu! Sada ima divne crvene oči.” I kako je slatki duboki glas obećao, moj vid je čudovato bio izliječen – u roku od tri dana.

Sva slava, sva slava milostivom Gospodinu Nrisimhadevu u Sri Mayapuru.

[Bilješka izdavača: Gospodin Nrisimhadev je prvobitno imao crvene oči. Jednog dana, jedan bhakta je došao u Mayapur i ponudio dva prekrasna žuta kamena za Njegove oči i pujariji su protiv volje promijenili oči Božanstvu. Osjećali su se sretno kada je Gospodin otkrio da želi Svoje originalne crvene oči.]

Atmarati Dasi, koja je pristupila ISKCON-u 1980, je iz Grčke i napisala je ovaj članak za Mayapur Journal 1997.

Atmarati Dasi, koja je pristupila ISKCON-u 1980, je iz Grčke i napisala je ovaj članak za Mayapur Journal 1997.

Druge zabave Gospodina Īri simhadeva

Prva zabava:

Pujari Gospodina Nrisimhadeva sanjao je zapanjujući san u kojem ga je predsjednik hrama pozvao i rekao mu da donese nešto dizela, rekavši: „Žrtvovaćemo Gospodina Nrisimhadeva.“ „Šta ćeš!?” uzviknuo je pujari. „Da, žrtvovaćemo Gospodina Nrisimhadeva.“

Ne možeš to uraditi, to je ludo.

„Samo ti donesi dizel, hoćeš li?“

„Uredu, donijeću gorivo, ali ja ne želim da imam ništa s

tim, to nema nikakvog smisla.“

Nakon nekog vremena pujari se vratio do hrama i bio je potpuno šokiran kad je vidio da je sve potpuno izgorjelo i sve što je ostalo od Božanstva bila su stopala i članci. Rano sljedećeg jutra prišao je glavnom pujariju i zapitao ga ako bi mogao objasniti značenje ove strašne more. Nakon što je malo razmišljao, nasmješio se i rekao: “O da, vidiš juče je bio početak jaladana (festival posipanja vode na Salagram koji traje mjesec dana), ali smo zaboravili da ga ispoštujemo, stoga te Gospodin Nrisimhadev obavještava da gori i da bi odmah trebao početi jaladan, što smo i učinili!”

Druga zabava:

Jednom se, kao i obično, odvijala puja Gospodina Nrisimhadeva kada je pujari primjetio da je jedan cvijet pao iz garlanda Nrisimhadeva. Pujari je upitao posjetioce da li je iko nudio posebne molitve Gospodinu Nrisimhadevu. Posjetioci sprijeda nisu ništa rekli, ali onda je prišla jedna dama odostraga sa suzama u očima. Rekla je: „Moja se kćerka udala prije četiri ili pet godina, ali nema djece. Ljudi u kući moga zeta smatraju to vrlo nepovoljnim. Tako se molim Gospodinu Nrisimhadevu da joj On pomogne u ovoj očajnoj situaciji.” Onda je pujari rekao: „Tvoja molitva je uslišena, simptom je da je ovaj cvijet pao iz garlanda Nrisimhadeva. Molim te uzmi ga i lijepo ga čuvaj. Možeš oprati ovaj cvijet i dati kćerki da popije tu vodu.” Mataji je zatim otišla, a kasnije je pujari zaboravio taj događaj.

Nakon godinu dana, ista mataji je zajedno sa svojom kćerkom, zetom i novorođenom bebom došla smješeći se

Nrisimhadevu, i podsjetila je pujarija na molitvu koju je uputila prije godinu dana i kao rezultat njena kćerka je rodila vrlo lijepu bebu, dječaka, koga su nazvali Prahlad. Ponovo su ponudili jako lijepu puju (cvijeće i voće) Gospodinu Nrisimhadevu.

Treća zabava:

Jedan od naših Nama-hatta bhakta, Kalyani Dasi ima dvije kćerke, stariju Prathibhu i mlađu Anubhu, obje su udate i imaju odraslu djecu. Žive u istom gradu, Berhampur. Jednom se muž Prathibhe jako razbolio i bio je u komi, blizu smrti. Zajedno sa ostalim članovima porodice mlađa sestra Anubha je također bila u velikoj brizi zbog situacije svoga zeta. Otišla je u bolnicu i pošto je bila bhakta, molila se Gospodinu Nrisimhadevu (u ISKCON Mayapuru) da pomogne njenom zetu. Došla je kući i otišla u krevet teška srca. Na kraju noći je sanjala kako joj je Nrisimhadev došao i rekao: „Ne brini, tvoj zet je u redu.” Onda se probudila. Ujutro su stigle vijesti iz bolnice da se pacijent oporavlja, dren i kisik su uklonjeni i sada može govoriti.

Četvrta zabava:

U selu je izbila tuča i za vrijeme tuče jedna je osoba napadnuta kiselinom i kao rezultat toga cijelo lice joj se zapalilo i bilo užasno izobličeno. Osoba je potpuno izgubila vid na jedno oko, a na drugom oku mu je ostalo samo 10% vida. Doktori su rekli da

će i na preostalo oko s kojim je još vidio 10% uskoro također oslijepiti. Predložili su da se pacijent odvede u Vallore (Južna Indija) radi daljnjeg tretmana, da vide ako se može nešto učiniti u vezi toga. U to vrijeme, bhakta koji je bio tamo, predložio je da bi se trebali moliti Gospodinu Nrisimhadevu za oporavak njegovih očiju. Kao rezultat molili su se Gospodinu Nrisimhadevu (u ISKCON Mayapuru). Sljedećeg dana, na doktorovo iznenađenje otkrili su da je pacijent mogao sasvim lijepo vidjeti.

Peta zabava:

Jedna ruska mataji običavala je svakog dana praviti garlande za Nrisimhadeva. Zadowoljan sa njom, Nrisimhadevin pujari joj je dao jedan od vještačkih noktiju Gospodina Nrisimhadeva kao prasadam. Uzela ga je i sačuvala. Te noći je usnula san u kojem je vidjela da joj je Gospodin Nrisimhadev došao i sjeo na njen krevet. Zatim je Gospodin stavio Svoje prste sa dugim noktima unutar njenog srca i izvadio crnu stvar i rekao: „To nije ljubav, to je požuda koja je bila u tvom srcu i ima je još, šta da uradim sa njom?” Nije mogla odgovoriti i san se prekinuo. Sljedećeg dana otišla je pred Gospodina Nrisimhadeva i zamolila Ga da požudu baci daleko.

Šesta zabava:

Otac jednog bhakte iz ISKCON-ovog omladinskog foruma, običavao se raspravljati sa njim govoreći: „Zašto bi-

smo morali obožavati Nrisimhadeva, kada su tu Radha Madhava?” Dječak je pokušavao objasniti svome ocu da Krišna i Nrisimhadeva nisu različiti, ali njegov otac nije bio tako ubijeđen u to. Za vrijeme Nrisimha Caturdasija 2003., ovaj je dječak zajedno sa svojim ocem došao u hram i gledao ceremoniju abhiseka Gospodina Nrisimhadeva. Iznenada, dječakov otac je vidio Madhavino lice umjesto Nrisimhadevovog. Okrenuo se prema Radha Madhavi i ponovo pogledao nazad u Nrisimhadeva i još uvijek je vidio lice Nrisimhadeva kao Madhavino. To je trajalo otprilike 20 sekundi. Tako je shvatio da nema razlike između Madhave i Nrisimhadeva.

Sedma zabava:

Tokom 2004., Kavipriya devi dasi iz južne Kalkute, učenica Njegove Svetosti Jayapataka Swamija, pravila je narukvice za Gospodina Nrisimhadeva. Ovako ili onako, nije mogla doći u Mayapur i ponuditi ih Gospodinu. U međuvremenu, razbolila se na razne načine. Otišla je ljekarima i pokušala razne tretmane, ali nije bilo lijeka. Najzad su ljekari rekli da je njen problem tiroidna žlijezda. Posljedice će biti takve da neće moći da se pokreće.

Pošto je bila u strašnoj tjeskobi misleći šta da radi, najednom se sjetila Gospodina Nrisimhadeva i narukvica koje je trebala da Mu ponudi. Iako je bila bolesna, učinila je napor da dođe u Mayapur da Mu da narukvice. Nakon što su ponuđene Gospodinu Nrisimhadevu, svi simptomi bolesti

su bili potpuno uklonjeni u roku od tri dana.

Sva slava Gospodinu Nrisimhadevu!

Osma zabava:

Hvala ti Gospodine Nrisimhadeva

22. aprila 2005. osmogodišnja Revati Sundari dd penjala se na krov kućice za igranje napravljene od bambusa u grihastha parku u Sri Mayapur dhama. Na njeno veliko iznenađenje, propala je kroz krov pravo na glavu, a krov ju je prekrpio. Bila je u šoku jedan sat, tresući se i plačući. Također je imala potres mozga. Gaura Baba, naš prekrasni homeopatski vaišnavski ljekar, liječio ju je od

potresa i šoka i preporučio je snimanje.

Nakon tri dana, Revati se probudila noću povraćajući crnu krv. Brzo smo je odvezli u Kalkutu. Na putu, čista tečnost joj je curila iz nosa, a zatim je počela da curi ljubičasta krv.

Odveli smo je direktno dobrom pedijatru koji je odmah pozvao vrhunskog neurologa u gradu. Naručio je CT sni-

manje i potom nas, vidjevši rezultate, poslao veoma dobrom neurohirurgu koji je imao svoju privatnu bolnicu. Revati je odmah primljena.

Simptomi su se nastavili i tokom noći i onda smo otkrili da je čista tečnost koja je curila iz njenog nosa moždana tekućina (cerebrospinalni likvor). Snimak je jasno pokazao frakturu na dnu njenog mozga odakle je izlazila moždana tekućina. Takođe joj je mozak otekao i krv je ulazila stvarajući pritisak. Imala je strašne bolove u glavi koji se nisu smanjivali od nesreće. Ljekari su radili na njoj nekoliko dana, dajući joj lijekove intravenozno. Bjeloočnice su joj potpuno pocrvenjele. Bila je kao krpa nezainteresirana za bilo šta.

Najzad su ljekari rekli da će rano sljedećeg jutra, uraditi specijalno snimanje koje će pokazati sve dijelove njenog mozga kako bi odredili tačnu veličinu povreda i onda će vjerovatno odlučiti da je operiraju kako bi popravili oštećenje. Reći će nam svoju odluku do 9 sati.

Nazvala sam Pankajanghri Prabhua, objasnivši situaciju i zamolivši ga da se moli Gospodinu Nrisimhadevu. Odmah mi je rekao da će uraditi punu puju između 5 i 7 ujutro, sa abhisekom i svim ostalim. To je bilo vrijeme specijalnog snimanja.

Sljedećeg jutra kada sam se susrela sa ljekarima, izgledali su zapanjeni i rekli su da je novi snimak pokazao da su povrede bile na misteriozan način skoro izliječene. Svi simptomi kao što je bol, jako krvarenje iz nosa, curenje moždane tekućine, povraćanje itd. su odmah zaustavljeni.

Kada sam ušla da vidim Revati, sjedila je na krevetu, izgledala je svježije i sa sjajnim očima, koje su ponovo bile bijele. Hvala ti Gospodine Nrisimhadev!

Revatin komentar na sve to je bio: “Bako, sljedeći put kada mi se nešto desi nemoj gubiti vrijeme sa ljekarima. Samo me ravno odnesi Gospodinu Nrisimhadevu!”

Sa zahvalnošću i ljubavlju,
tvoj sluga
Racitambara dasi

Deveta zabava

Gospodin Nrisimhadev pokazuje svoju milost čak i abhaktama

Yasoda Matin 85-godišnji očuh umro je prije mjesec dana.

Tokom njegovog boravka u bolnici, Yasoda Mata je pripremila magnetofon i puštala Hare Krsna Maha Mantru cijeli dan u njegovoj bolničkoj sobi. Njen očuh je zapravo bio u polu-komi, ali se misteriozno, kada bi čuo Maha mantru postepeno budio i sa zatvorenim očima izgledalo je da uživa u muzici i zvučnoj vibraciji.

Počeo je pratiti tempo udarajući rukom po ivici svoga kreveta. Njegov prsten je pravio zvuk kao „don, don, don“ „don, don, don.....“ Izgledao je kao da je potpuno meditirao

na Maha mantru. Najednom je rekao: „Gledaj! Tu je ogroman čovjek sa kandžama, glava mu je kao kod lava, ulazi u moju sobu. Zar ga ne vidiš? Dolazi...“ Očuh je rekao sa još uvijek zatvorenim očima: „O da, zaboravio sam da ga vi svi ne možete vidjeti, ali on je stvarno ovdje. Ne znam ko je On?“

U tom trenutku Yasoda Mata i njene kćerke su se pogledale sa velikim čuđenjem i odgovorile: „Oče, On je Gospodin Nrisimhadev.“ „Kakav dev??? Ja Ga ne poznajem. Ali mi klima glavom kako bi mi rekao da je to On.“

Yasoda mata je osjetila veliku ekstazu čuvši to jer u svom stanu ima model Nrisimha Božanstva iz Mayapura i moli Mu se iz srca da njen otac napusti ovaj svijet bez vezanosti i da njegova duša postane Krišnin bhakta u svom sljedećem životu.

Postepeno, njen otac je rekao: „Gledaj, smješi mi se i ponovo počinje da govori...O, kaže mi da moram da naučim da pjevam ono što ti sada pjevaš...šta tačno ti pjevaš?“ rekao je.

„To je mantra koja priziva sveto ime Gospodina“, Yasoda Mata je odgovorila.

„Ne znam koja mantra, ali molim te nauči me.“ rekao je.

„U redu oče, molim te ponavljaj za mnom i slušaj pažljivo – Hare Krišna, Hare Krišna Krišna Krišna Hare Hare Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare“ Yasoda Mata je strpljivo učila svoga očuha riječ po riječ. Ubrzo je naučio i pokušao pjevati....i pjevao je lijepo.

Sljedećeg dana je mirno umro.

Tokom tog vikenda, mi bhakte smo se skupili da uradimo kirtan za Yasoda Matinog očuha na pogrebu. Yasoda

Mata je pripremila prasadam garland, Ganga vodu, tulasi, i stavila je tilak na svog oca i sve je bilo lijepo i pravilno urađeno prema telefonskom uputstvu njenog guru maharaja Njegove Svetosti Giridhari Swamija. Lice njenog očuha izgledalo je tako mirno, obrazi su mu bili malo ružičasti, a tijelo meko. Nakon neke uobičajene ceremonije tijelo je poslato u krematorij. Nakon nekoliko sati ljudi koji rade u memorijalnoj službi su došli do nas i uzviknuli u čuđenju: „Nikada nismo vidjeli ničiji pepeo tako bijel i lijep kao žad kao što je bio tvog oca! Šta mu se desilo? Šta ste mu pjevali? Možete li nam to napisati? Hoćemo da naučimo i mislimo da također možemo to pjevati dok obavljamo našu službu ovdje.“

Zašto se Gospodin Sam lično pojavio pred nekim ko se smatra da nije bhakta dokazuje šastrička izjava – ako je osoba uvijek uključena u predano služenje Gospodina, svi članovi njene porodice će takođe imati koristi.

Lin Tulip
Taiwan, 20. marta 2006.

ZABAVE U TOKU 2006. i 2007.

Nrisimhadeva rješava očevu dilemu

9. septembra 2006.

Moji otac i majka, koji žive u Bankura distriktu, selo Chatna, su inicirani učeni-
ci Gaudiya Matha. Moje ime je Gauranga.
Priključio sam se ISKCON-ovom hramu Sri
Mayapur prije 6 mjeseci i nakon što sam za-
vršio 3-mjesečni kurs za nove bhakte, pos-
tavljen sam u propovjedačku službu škole.

Prije nekoliko dana prije Jhulan Purnime, moj otac je
došao da me odvede nazad kući sa svojim zahtjevom i zah-
tjevom drugih članova porodice da bih trebao sjesti i pola-
gati ispite i dobiti svoju diplomu, a ja sam imao blagu želju
da idem i vidim svoju majku. Međutim, čuvši namjere mo-

ga oca, zabrinuti bhakte su ga zamolili iz sveg srca – jedan je čak pao pred njegova stopala, moleći ga da me ne vraća nazad u svijet maye. Moj otac je, pošto je i sam bio vaisnava, pao u veliku dilemu. Napokon uzeo je utočište Gospodina Nrisimhadeva i molio se za Njegovo vodstvo. Te noći Gospodin Nrisimhadev se pojavio u snu moga oca. Gospodin je bio u veoma mirnom raspoloženju, protrljao je dlan Svoje ruke po mom ocu i rekao: „Moj dragi sine, ti idi. Tvoj sin će ostati ovdje kod mojih lotosovih stopala.“ Nakon što je vidio Gospodina, moj otac potpuno preneražen počeo je da odaje poštovanje, a onda je Gospodin Nrisimhadev nestao. Moj otac je sretan rekao mom nadređenom da mogu ostati i nastaviti služiti ovdje. Također sam zvao i informirao ostale članove porodice da se nisam spreman ove godine pojaviti na bilo kojoj vrsti ispitivanja.

MOLIM TE POMOZI MI!

Deepak Gupta

10. decembra 2006., dok je imao bhaktishastri kurs u Mayapuru, Deepak Gupta iz Delhija je najednom dobio male boginje. Konsultirao je tri ljekara – aleopatu, homeopatu i ayurvedskog ljekara, ali sva trojica su potvrdila istu stvar: „odmaraj se potpuno u izolaciji najmanje 20 dana.“ Deepak se jako uznemirio jer su mu njegovi roditelji dozvolili da dođe u Mayapur nakon više njegovih molbi tokom dugog vremenskog perioda, a sada će propustiti kurs, kao i društvo sannyasija i drugih starijih učitelja.

Nakon što je jako patio 3 dana, Deepak to jednostavno više nije mogao tolerirati, tako da je krenuo u hram. Stigao je baš nakon sandhya aratija i stao ispred Gospodina Nrisimhadeva rekavši: „Dragi Gospodine, pogledaj samo moje jadno stanje (boljelo ga je cijelo tijelo i bio je pokriven boginjama). Molim Te pomozi mi.“ Zatim se priključio redu za mahaprasadam. Zaprepašten pujari, vidjevši njegovo stanje, dao mu je nešto prasadama i pozvao službenika obezbjeđenja, koji ga je ispratio van hrama i rekao mu da se ne vraća sa takvom zaraznom bolešću. Deepak se vratio u svoju sobu deprimiran pri pomisli da mora ovako patiti još 17 dana i više. U dva sata sljedećeg jutra Deepak se probudio osjećajući se veoma snažno, ustao je da se istušira i u njegovu radost i iznenađenje vidio je da su boginje po njegovom tijelu nestale, svi ožiljci su jednostavno nestali. Prisustvovao je cjelodnevnom programu bez traga bilo kakvog umora. Deepak je rekao: „Stvarno sam veoma zahvalan Gospodinu Nrisimhadevu za ono što je učinio za mene u svetoj dhama. Spasio mi je život. Ne mogu vam reći za bol koju sam imao, a On me je izliječio u samo jednom danu.“

PISMO ANDHARUPE DEVI DASI

- 3. OKTOBAR 2006.-

Hare Krsna. Moje ime je Andharupa dasi, inicirana od strane Srila Prabhupada 1975. godine, Miami Florida. Zamolili su me da ispričam svoju priču kako sam izliječila hepatitis C.

Ljeta 2004. godine Njegova Svetost

Jayapataka Maharaja je posjetio New Ramana Reti hram u Alachua Fl. Prišla sam Maharaju i zamolila ga za blagoslove za moj odlazak sa ovog svijeta. Moja bolest je hepatitis C, trećeg stupnja fibroze jetre. Išla sam na medicinski tretman u trajanju od 48 sedmica sa samo 45% šanse da budem izliječena i sa mnogim popratnim pojavama, Jayapataka Maharaja mi je rekao: „Vidiš ovu stvar, dodirnula je Gospodina Nrisimhadeva u Mayapuru“ a zatim je dotaknuo moju glavu. Te noći sam sanjala da je moje tijelo zaraženo gubom i da je počelo da nestaje. Sljedećeg jutra imala sam telefonski poziv sa Univerziteta Florida. Ljekari su mi rekli: „Čestitamo riješili ste se vašeg hepatitisa C. Virus je postao nereaktivan za samo 8 sedmica!“ Ljekari su bili zapanjeni naročito što sam imala genotip I – smrtonosni tip hepatitisa C.

Kada sam započela sa ovim tretmanom molila sam se Gospodinu Nrisimhadevu svakog dana: „Šta god Ti želiš, možeš me uzeti sa ovog svijeta, a možeš me izliječiti, šta misliš da treba, ali mi molim Te dopusti da uvijek budem uključena u tvom čistom predanom služenju.“ Hvala Ti Gospodine što mi daješ još jednu šansu.

Hvala na vašem vremenu
Zahvalna Andharupa dasi

INSPIRACIJA VLADINOG LJEKARA

Dr. Bashudev Das je ljekar vlade Bangladeša. Njegova dvadesetogodišnja kćerka Mistee Das, koja je student medicine, jako se razboljela u martu 2006. Dijagnoza joj je bila - tumor na jajniku opasan po život. Dovedi su je u Mumbai gdje joj je započeto liječenje. Ljekari su uskoro odustali. Dr. Das je otišao posjetiti ISKCON-ov hram u Juhu, gdje mu je jedan bhakta dao letak o nadolazećem festivalu Nrisimha Caturdasiju u Mayapuru, koji je on posjetio. Tamo je dobio malu knjigu o zabavama Gospodina Nrisimhadeva u Mayapuru. Pročitao je u knjizi o nekim čudesnim izlječenjima koje je izveo Gospodin Nrisimhadev i bio je ubijeđen da će milošću Gospodina Nrisimhadeva njegova kćerka biti izliječena. Vratio se nazad u Bangladeš, kontaktirao je pujarija Gospodina Nrisimhadeva u Mayapuru i zamolio ga da ponudi posebnu puju Gospodinu Nrisimhadevu kako bi spasio život svoje kćerke. Zdravlje Mistee se odmah počelo popravljati. Sada se ona postepeno vraća svom normalnom stanju.

Bashudev Das je bio toliko inspiriran milošću Gospodina Nrisimhadeva da je odštampao knjigu Njegovih zabava i distribuirao je u Bangladešu.

Kaže: „Osjećam da bi se svaka osoba trebala moliti Gospodinu Nrisimhadevu za svoj lični i duhovni razvoj.“

ČUDO U MAYAPURU

28. oktobra 2006., Chakravarty Raj, četrnaestogodišnji sin Radha Kanta Gopal Dasa i Padma Radhike Devi dasi je bio ranjen kada se raketa rasprsnula u njegovo lice. Odmah je hitno prevezen u bolnicu. Ljekari su rekli da ima opekotine drugog stepena na licu i preporučili su (1) presvlačenje lica odmah, (2) hemijsku obradu nakon 15 dana i (3) plastičnu operaciju nakon 6 mjeseci ili godine dana.

Sljedećeg jutra, roditelji su zamolili Pankajanghri Prabhua da ponudi puju Gospodinu Nrisimhadevu za brzi oporavak Chakravarty Raja, što je i učinjeno.

Sljedeća 2 dana ležao je na krevetu bez mnogo pokreta i čak nije mogao da otvori svoje kapke. Zatim je odveden u Disha očnu bolnicu u Barackpuru gdje su otkrili da je bjeloočnica dobila opekotine, a da su zjenice neoštećene. Stoga, neće biti problema sa njegovim vidom, a liječenje od 15 dana će izliječiti bjeloočnicu.

2. novembra ujutro, Padma Radhika devi dasi je prišla svom guru maharaji, Njegovoj Svetosti Jayapataka Swamiju i rekla mu šta se dogodilo. Napravio je gestu na licu da će se moliti za njega i stavio je Nrisimha ulje na njeno čelo. Istog jutra, Chakra je odveden u Kalkutu na liječenje povreda lica.

Nakon što je ujutro dobio mišljenje u Apollo bolnici, Chakravarty je odveden u Railway bolnicu u Howrahu. Jedan od starijih ljekara ga je pregledao i potvrdio da je to opekotina drugog stepena i poslao ga u sobu za početno presvlačenje lica. Ali u roku od 3 minuta, jedan od oso-

blja je istrčao iz sobe vičući i uveo roditelje unutra. Čim su ugledali Chakravartya, roditelji su ostali tamo skamenjeni, začuđeni i zapanjeni. Tu je stajao Chakra smijući se, bez traga bilo kakve povrede ili ožiljka na njegovom licu!!!! Nrisimhadev ki jay!

Kada su tražili objašnjenje, ljekar i drugi prisutni nisu mogli dati nikakav valjani razlog. Jedan od njih je rekao: “Možete otići nazad u svoj hram i pitati Gospodina o tome, ‘yeh tho apke Bhagavan ka chatatkar hai’ (ovo je čudo vašeg Gospodina).“

Sva slava Gospodinu Nrisimhadevu i sva slava Sri Sri Radha Madhavi.

Padmaradhika Devi Dasi
Direktor Bhaktivedanta nacionalne škole
Sri Mayapur

Bilješka: Ako je iko od bhakta imao nekih razmjena sa Gospodinom Nrisimhadevom iz ISKCON Sridham Mayapura, molim informirajte Njegovu Svetost Pankajanghri Prabhua, tako da ih možemo objaviti sljedeći put.

H.G. PANKAJANGRHI DAS BRAHMACARI,

Glavni pujari Gospodina Nrisimhadeva,

ISKCON, Sridhama Mayapur,

Nadia, W.B. India. Pin: 741313,

Tel: (03472) 245 033,

E-Mail: pankajanghri.acbs@pamho.net